

Posudek k diplomové práci: Ondřej Tyl – Způsoby použití směnky v praxi

Rozsah diplomové práce Ondřeje Tyla je standardní (49 stran textu), totéž lze prohlásit o jejím obsahu a formě.

Diplomant zvolil relativně snazší téma, k němuž se pojí řada odborných pramenů. Tomu odpovídá úroveň a kvalita jeho zpracování. Předmět práce je dosti prakticky zaměřen, s čímž opět koresponduje výsledná orientace díla. Sám diplomant ostatně v úvodu předesílá, že práci pojme především jako praktickou pomůcku pro laickou veřejnost. Z hlediska diplomové práce to není ideální zaměření (diplomová práce je především útvar teoreticky, akademicky, ba vědecky orientovaný). Výsledek diplomantovy práce v sobě ale zahrnuje i dostatek teoretických aspektů, takže v konečném důsledku zdaleka nevyznívá jen jako osvětová brožura pro právní praxi. Diplomantovi se, myslím, podařilo oba přístupy vhodně skloubit. Práce je čtivá a zajímavá pro neprávnický, odborná veřejnost v ní ale také najde důležité teoretické postřehy. S ohledem na vymezení tématu bych snad jen vytknul, jak rozsáhle diplomant pojednal o otázkách, jež s tématem úplně nesouvisejí. Vlastní pojednání o praktickém využití směnky (pominu-li její využití v minulosti) v podstatě začíná až na straně 28, tj. za polovinou textu.

Z obsahového hlediska bych rád poukázal na nedostatečnou hloubku úvahy o tom, zda lze směnky emitovat v zaknihované podobě. Vyložene nesprávný je v tomto směru údaj obsažený na str. 6, podle něhož zaknihování směnky nepřipouští zákon o cenných papírech. Domnívám se, že tuto otázku bude třeba znovu otevřít v rámci ústní obhajoby. Totéž se týká teze na str. 7 o tom, že se zánikem směnky dochází nezbytně i k zániku práv z ní plynoucích. Ve zbytku lze deklarovat, že z práce je patrné dobré zvládnutí problematiky, jak po teoretické, tak praktické stránce.

Formální úroveň práce pokládám za vysokou. Je třeba ocenit autorovy stylistické schopnosti, preciznost vyjadřování i relativní bezchybnost. Několik chyb se vyskytuje v psaní interpunkce, nejsou však četné. Odpovídající je též seznam použité literatury i poznámkový aparát. Do budoucna je pouze nutno vyvarovat se opakovaným plným citacím téhož díla, ale i poznámek, které jen neodkazují na pramen, nýbrž text dále rozvádějí.

Vzhledem k uvedeným skutečnostem dílo hodnotím jako zdařilé. Jeho konečné hodnocení nicméně ponechávám závislé na výsledku ústní obhajoby.

V Praze dne 14. května 2007

JUDr. Petr Čech, LL.M.